

ÅSA HELLBERG

DE
DOCHTERS
VAN HOTEL
FLANAGANS

DE INTERNATIONALE BESTSELLER

ROMAN

1

Oudejaarsavond 1982

‘... in de gloria,’ zong Elinor, terwijl ze opgewekt de rest van het koor dirigeerde dat bestond uit haar dochter Billie en Emma’s dochter Frankie. ‘Hieperdepiep...’

Billie deed enthousiast mee, maar Frankie leek in een slechter humeur te zijn dan ooit. ‘Hoera,’ zei ze lusteloos. ‘Zijn we nu klaar, mag ik gaan?’

‘Frankie,’ siste Elinor. ‘Je moeder is jarig, dus wees lief en draag je alsjeblieft zoals het een volwassen vrouw van eenentwintig betaamt.’ Wat mankeerde haar toch?

Billie rende naar de bank waarop Emma zat.

‘Gefeliciteerd met je verjaardag,’ zei ze, terwijl ze naast haar neerplofte en haar haar cadeautje overhandigde. ‘Hoe voelt het om zo oud te zijn?’ vroeg ze toen.

‘Nou, bedankt, eigenlijk zo slecht nog niet,’ zei Emma, terwijl ze een kasjmieren sjaal uit de prachtige kartonnen doos pakte. ‘Nee maar, wat mooi. Wat lief van je,’ zei ze en ze boog zich naar voren om Billie een kus op haar wang te geven. ‘Die draag ik in mijn kantoor als het ’s avonds koud is.’

Elinor zag dat Emma naar haar dochter keek en dat Frankie demonstratief langzaam naar haar moeder liep en haar ook een cadeautje overhandigde.

‘Gefeliciteerd.’

‘Dank je wel, lieverd.’ Emma maakte het pakje open en haalde een boek uit het papier. ‘*Zo word je een betere moeder*,’ las ze de titel hardop voor. ‘Wat attent van je, Frankie, ik kan niet wachten om het te lezen,’ zei ze droogjes.

Elinor zag dat ze zich naar Frankie toe boog, maar die trok zich snel terug.

‘Ik moet ervandoor. Gelukkig nieuwjaar allemaal en zo.’

‘Wat bedoel je? Ga je oudejaarsavond niet hier in Flanagans vieren?’ zei Emma.

Frankie huiverde.

‘Eh. Nee. Maar veel plezier. En Billie, trek een jurk met ruches aan. Dat staat leuk bij je kroeshaar.’

‘Jij hebt toch ook krullen?’

‘Hm, maar ik heb een permanent. Dat is nogal een verschil.’

Ze haastte zich Emma’s suite uit en sloeg de deur achter zich dicht.

Emma schudde haar hoofd.

‘Het spijt me dat ze altijd zo op je afgeeft, Billie,’ zei ze zachtjes.

‘Dat kan me niets schelen. Ze is jaloers, dat is alles. We vinden elkaar ongeveer even leuk, helemaal niet dus.’

Elinor wisselde een blik met Emma, zoals ze dat in de loop der jaren zo vaak hadden gedaan. Hun bijna even oude dochters haatten elkaar, en daar konden Emma en Elinor niets aan veranderen.

Omdat Frankie inmiddels te oud was om van hun appartement op de bovenste verdieping van Flanagans over de trapleuning naar beneden te roetsjen, rende ze de trap af. Haar moeder maande haar altijd om langzaam te lopen, te genieten van al het moois en stil te staan bij waar het hotel voor stond, maar Frankie had haar hele leven door het hotel gerend en wist precies welk patroon de vloerbedekking had, wie er op alle schilderijen stonden afgebeeld en dat de voormalige eigenaar van het hotel een vrouw was die Linda Lansing heette, dat de kristallen kroonluchters eenmaal per jaar vóór kerst werden schoongemaakt, dat de marmeren vloeren duurzaam waren, wat een geluk was als je bedacht hoeveel schoenen er elke dag overheen liepen, en dat haar moeder en Elinor zich omhoog hadden gewerkt in de hiërarchie. Ze kon het allemaal dromen.

Ze moest hier snel weg als ze aan alle vragen over oudejaarsavond wilde ontkomen. Zonder te stoppen rende ze langs Charles – hij moest toch inmiddels wel honderd jaar oud zijn – die een tas voor een gast droeg. Ze zwaaide en hij knipoogde samenzweerderig terug.

Daarna rende ze gebukt langs de receptie, waar haar vader stond. Ze had echt geen zin om zich bij hem te verantwoorden.

Als hij erachter kwam dat ze oudejaarsavond niet in Flanagans doorbracht, waren de poppen aan het dansen. Die discussie moest haar moeder maar met hem voeren. Ze zouden vanavond toch ruziemaken zoals elke avond, dan konden ze net zo goed ruziemaken over Frankie. Ze waren het ongelukkigste stel ooit.

Toen ze het hotel in Mayfair eindelijk had verlaten, trok ze haar handschoenen aan en sloeg haar kraag van vossenbont omhoog. Het was koud maar niet ijskoud en het was hooguit twintig minuten lopen naar Carols appartement in Covent Garden. Het was heerlijk om even aan Flanagans te ontsnappen.

Want Frankie wist precies hoe de avond zou verlopen, ze had het al te vaak meegemaakt. Eerst zouden haar ouders lachend naast elkaar bovenaan de trap staan met de gasten en persfotografen verzameld in de lobby van het hotel. Elinor en haar man Sebastian zouden samen met hun sullige dochter Billie naast hen gaan staan. Haar vader zou naar Sebastian knikken en 'Sebastian' zeggen en Sebastian zou hem aankijken, knikken en 'Alexander' zeggen. Vervolgens zouden ze naar de camera's lachen en de volgende dag zou de pers verslag doen van het formidabele succes dat Emma en Elinor samen met hun echtgenoten tot stand hadden gebracht.

Maar het was een feit dat haar vader en Sebastian elkaar haatten. Hatén was misschien een groot woord, maar Frankie had altijd het gevoel dat ze elkaar niet mochten. Hun relatie was net zo ijzig als die tussen Frankie en Billie. Als iemand zou vragen waarom, dan zou Frankie daar geen antwoord op kunnen geven. Sommige mensen lagen elkaar gewoon niet. Zodra de fotografen klaar waren, zouden haar vader en Sebastian ieder huns weegs gaan. Haar vader zou de hele avond knorrig kijken en Sebastian zou dronken worden. Ze brachten immers niet voor het eerst samen oudejaarsavond door.

Daarna zouden haar moeder, Elinor en Billie rondlopen om de gasten te begroeten. Charles en Diana zouden zeker komen.

En Elton. Zoiets was belangrijk voor haar moeder. Voor Elinor en Billie ook. Ze waren dol op hun gasten, vooral op de prominente. Als haar moeder Kim Wilde of Bowie had uitgenodigd, oké. Dan had Frankie zelfs overwogen om te blijven. Maar Elton?

De kristallen kroonluchters waren wekenlang gepoetst, net als het bestek.

Het voltallige bedienend personeel was in nieuwe overhemden en blouses gestoken en had de opdracht gekregen om alleen met de gasten te praten als ze werden aangesproken. De vrouwelijke bedienden moesten het haar opgestoken dragen en mochten onder geen beding met kortgeknipte, ongelakte nagels komen werken. De mannen mochten geen snor hebben – tenzij ze op Tom Selleck leken, wat op geen van hen van toepassing was. Haar moeder inspecteerde iedereen nauwkeurig voordat de gasten arriveerden. Totaal mesjokke. Maar dat waren nu eenmaal de regels.

Nadat haar vader zijn inspectieronde had gedaan, zou hij terugkomen bij haar moeder, zijn arm om haar heen slaan en haar op de wang kussen. Alsof niemand zou opmerken dat haar moeder haar hoofd wegdraaide. Het kon toch niet zo zijn dat alleen Frankie zag dat haar vader verliefd op haar moeder was dan haar moeder op haar vader. De ijskoningin, die alleen maar om haar hotel gaf. Hoe kon je verliefd zijn op zo iemand? Dat was toch volstrekt onmogelijk. Maar haar vader hield van haar, in elk geval tot een paar jaar geleden. Nu hield hij waarschijnlijk alleen de schijn op voor Flanagans.

Sebastian leek de enige te zijn voor wie het hotel niet heilig was. Maar misschien was dat omdat hij zoveel dronk. Hij merkte het waarschijnlijk niet eens als haar ouders zich uiteindelijk in hun woning terugtrokken voor hun eerste echtelijke ruzie van het nieuwe jaar. Het was moeilijk te zeggen of Elinor gelukkig

was met Sebastian. Hij was best aardig en grappig, maar hij was een dronkaard en dat was allesbehalve grappig.

De ruzies van haar ouders gingen altijd over hetzelfde: haar vader vond dat haar moeder een abnormaal grote behoefte had aan mannelijke aandacht en haar moeder ontkende dat in alle toonaarden. Frankie vond dat haar moeder met iedereen aanpakte, maar wat wist zij nou? Ze had eens gehoord dat haar grootmoeder haar moeder losbandig had genoemd. Misschien was dat wel waar.

Het zou in elk geval zó fijn zijn om vanavond even van hen verlost te zijn.

Frankie wilde bij Carol blijven slapen. Haar moeder zou waarschijnlijk gek worden als ze wist dat Frankie en Carol met elkaar sliepen. Misschien was Tom op het feest en dan zouden ze zich met z'n drieën aan cocaïne en de liefde wijden. Hoe dan ook, het werd vast een gedenkwaardige oudejaarsavond.

Frankie gebruikte slechts af en toe drugs, ze wilde absoluut niet verslaafd raken. Maar cocaïne zo nu en dan was heerlijk. Daardoor voelde je je onoverwinnelijk. De seks was onbeschrijfelijk intens en het leven werd op de een of andere manier transparant. Frankie was helemaal niet verliefd op Carol of Tom, maar de seks was geweldig en ze slikte al jaren de pil om zich dit soort van ontspanning te kunnen permitteren. Haar moeder was achttien toen ze zwanger raakte. Waarschijnlijk was ze daardoor zo kil. Misschien vond ze dat Frankie haar leven had verpest. Frankie was bijna tweeëntwintig en zou nooit kinderen krijgen. Je ging toch niet de fouten van je ouders herhalen, of wel soms?

Frankie had inmiddels heel wat ervaring opgedaan op het gebied van seks. Ze stopte bij Piccadilly en telde. Drieëndertig? Niet meer? De laatste keer dat ze daarover had nagedacht, en dat was pas een maand geleden, was ze op meer dan dertig mannen en elf vrouwen gekomen. Al hing het ervan af hoe je telde, want

soms lag je in een slangenkuil en had je seks met iedereen.

Het was druk bij het Eros-standbeeld. Frankie knikte naar een paar mensen die ze kende. Een van hen had niet zo lang geleden nog gedeald en was opgepakt, maar hij had om de een of andere reden zijn straf ontlopen. Goed gedaan. Ze glimlachte bemoedigend naar hem voordat ze naar Trafalgar Square afsloeg.

Alle andere moeders zouden reageren als hun dochter stoned als een garnaal thuiskwam, maar Frankies moeder was anders. Ze zuchtte gewoon, trok een schoudervulling recht en keek haar dochter net niet lang genoeg aan om de grote pupillen en stramme bewegingen te zien die typisch waren voor iemand die cocaine had gebruikt. En haar vader had het zo druk met naar haar moeder kijken dat hij ook niets zag. Wat dat betreft kon je vrij ongestraft drugs gebruiken in het gezin Nolan. Het kon toch niemand iets schelen.

Frankie klopte bij Carol aan. Luide, blije stemmen achter de deur verraadden dat het feest al in volle gang was. Tom kwam naar haar toe en zoende haar voordat ze zelfs maar haar bontjas uit had gedaan, en voor ze er erg in had, had ze een lijntje gesnoven en sloot ze zich aan bij de rest van de feestgangers. Dít was pas een goed uiteinde.